

ΣΟΚΆΚΙ

σοκάκι, το, ουσ. [<τουρκ. sokak]. **1.** στενό δρομάκι συνοικίας: «σ' όλα τα σοκάκια της γειτονιάς αντηχούσαν οι χαρούμενες φωνές των παιδιών». (Λαϊκό τραγούδι: και πού **σοκάκι** να τραγουδήσεις, δεν επιτρέπονται οι αναμνήσεις). **2.** (γενικά) ο δρόμος: «σήμερα όλα τα σοκάκια γέμισαν από πιτσαρίες και μπαράκια».

- γυρίζω στα σοκάκια, βλ. συνηθέστ. γυρίζω στους δρόμους, λ. [δρόμος](#).

- μένω στα σοκάκια, βλ. συνηθέστ. μένω στους δρόμους, λ. [δρόμος](#). (Λαϊκό τραγούδι: έχω μανούλα κι αδερφές, γυναίκα και παιδάκια κι αν κλείσω τα ματάκια μου θα **μείνουν στα σοκάκια**).

- παίρνω τα σοκάκια, **α.** τριγυρίζω άσκοπα στους δρόμους: «όταν έχω λεύτερες ώρες, αντί να καθίσω στο σπίτι και να στηθώ μπροστά στο χαζοκούτι, προτιμώ να παίρνω τα σοκάκια». **β.** τριγυρίζω επίμονα στους δρόμους προσπαθώντας να βρω κάποιον: «μόλις τον πληροφορήσαν πως χτύπησε ο πατέρας του, πήρε τα σοκάκια για να βρει τον αδερφό του να του πει τα δυσάρεστα μαντάτα».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας